***Studiul 9***

# Testarea profeților

**TEXTE-CHEIE:** ***Daniel 10:7-19; Deuteronomul 13:1-5; Isaia 8:20; Ioan 11:25; Faptele 15:36-39; Ieremia 28:9,15-17***

*Sabat după-amiază, 21 noiembrie*

***De memorat:***

„Preaiubiţilor, să nu daţi crezare oricărui duh, ci să cercetaţi duhurile dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieşit mulţi proroci mincinoşi.”

1 Ioan 4:1

Un diamant autentic este una dintre cele mai valoroase pietre prețioase de pe pământ. Lucrurile care sunt făcute aproape identice cu un diamant sunt lipsite de valoare. Atunci cum se poate ști dacă un diamant este adevărat sau contrafăcut? Prin testare. Unele teste pot fi făcute acasă, cu instrumente simple. Altele necesită expertiză profesională. Cele mai multe teste nu sunt concludente luate separat, dar dacă un diamant trece mai multe teste, poate fi considerat autentic.

Diamantul este unul dintre cele mai rezistente materiale de pe pământ, parțial datorită capacității lui de a suporta temperaturi foarte ridicate și schimbări dramatice de temperatură. Pentru a testa un diamant, ai putea să-l încălzești cu o brichetă sau cu o torță și apoi să-l arunci în apă rece. Diamantul veritabil nu se va deteriora, dar cel fals probabil se va sparge.

Darul profeției este mai valoros decât orice diamant, însă cineva care pretinde că are acest dar nu poate fi crezut pur și simplu pe cuvânt. O astfel de pretenție trebuie testată. În această săptămână vom examina profeții biblici, descoperind principiile biblice de probare a autenticității.

# Rolul supranaturalului

În timpul exodului Domnul le-a vorbit celor din poporul Său despre darul profetic din mijlocul lor, spunând: „Ascultaţi bine ce vă spun! Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis” (Numeri 12:6). Un mesaj și o chemare profetică implică adesea supranaturalul; ele depășesc cu siguranță o simplă impresie sau idee pe care cineva ar putea să o aibă. Un profet primește o comunicare directă din partea lui Dumnezeu, adesea prin vise sau viziuni profetice (Daniel 8:1; Isaia 1:1; Faptele apostolilor 9:10 etc.), care pot fi însoțite de fenomene fizice evidente.

**1. Citește Daniel 10:7-19 și enumeră fenomenele fizice trăite de profetul Daniel în timpul viziunii!**

***Daniel 10:7-19***

7 Eu, Daniel, am văzut singur vedenia, dar oamenii care erau cu mine
n-au văzut-o; totuşi au fost apucaţi de o mare spaimă şi au luat-o la
fugă ca să se ascundă!
8 Eu am rămas singur şi am văzut această mare vedenie. Puterile
m-au lăsat, culoarea mi s-a schimbat, faţa mi s-a sluţit şi am pierdut
orice vlagă.
9 Am auzit glasul cuvintelor lui şi, pe când auzeam glasul cuvintelor
lui, am căzut leşinat cu faţa la pământ.
10 Şi iată că o mână m-a atins şi m-a aşezat tremurând pe genunchii
şi mâinile mele.
11 Apoi mi-a zis: „Daniele, om preaiubit şi scump, fii cu luare aminte
la cuvintele pe care ţi le voi spune acum şi stai în picioare în locul
unde eşti, căci acum sunt trimis la tine!” După ce mi-a vorbit astfel,
am stat în picioare tremurând.
12 El mi-a zis: „Daniele, nu te teme de nimic! Căci cuvintele tale au
fost ascultate din cea dintâi zi, când ţi-ai pus inima ca să înţelegi şi să
te smereşti înaintea Dumnezeului tău, şi tocmai din pricina
cuvintelor tale vin eu acum!
13 Dar căpetenia împărăţiei Persiei mi-a stat împotrivă douăzeci şi
una de zile, şi iată că Mihail, una din căpeteniile cele mai de seamă,
mi-a venit în ajutor şi am ieşit biruitor acolo, lângă împăraţii Persiei.
14 Acum vin să-ţi fac cunoscut ce are să se întâmple poporului tău în
vremurile de apoi, căci vedenia este cu privire tot la acele vremuri
îndepărtate.”

15 Pe când îmi spunea el aceste lucruri, eu mi-am plecat ochii în
pământ şi am tăcut.
16 Şi iată că cineva care avea înfăţişarea copiilor oamenilor s-a atins
de buzele mele. Eu am deschis gura, am vorbit şi am zis celui ce
stătea înaintea mea: „Domnul meu, vedenia aceasta m-a umplut de
groază şi am pierdut orice putere!
17 Cum ar putea robul domnului meu să vorbească domnului meu?
Acum puterile m-au părăsit şi nu mai am nici suflare!”
18 Atunci, cel ce avea înfăţişarea unui om m-a atins din nou şi m-a
întărit.
19 Apoi mi-a zis: „Nu te teme de nimic, om preaiubit! Pace ţie! Fii
tare şi cu inimă!” Şi, pe când îmi vorbea el, am prins iar puteri şi am
zis: „Vorbeşte, domnul meu, căci m-ai întărit.”

Daniel și-a pierdut puterea atunci când a intrat în viziune. A devenit apoi dependent de Dumnezeu pe durata experienței. Deși cei care erau cu el nu au intrat în viziune, prezența Divinului a fost atât de puternică încât ei au fugit și s-au ascuns de groază. Așadar Dumnezeu folosește fenomene fizice pentru a atrage atenția asupra unui profet, astfel încât mesajul profetic să fie remarcat.

## 2. Ce ne învață Deuteronomul 13:1-5 despre darul profetic?

***Deuteronomul 13:1-5***

1 Dacă se va ridica în mijlocul tău un proroc sau un visător de vise
care-ţi va vesti un semn sau o minune
2 şi se va împlini semnul sau minunea aceea de care ţi-a vorbit el
zicând: ‘Haidem după alţi dumnezei – dumnezei pe care tu nu-i
cunoşti – şi să le slujim!’,
3 să n-asculţi cuvintele acelui proroc sau visător de vise, căci
Domnul Dumnezeul vostru vă pune la încercare ca să ştie dacă iubiţi
pe Domnul Dumnezeul vostru din toată inima voastră şi din tot
sufletul vostru.
4 Voi să mergeţi după Domnul Dumnezeul vostru şi de El să vă
temeţi; poruncile Lui să le păziţi; de glasul Lui să ascultaţi; Lui să-I
slujiţi şi de El să vă alipiţi.
5 Prorocul sau visătorul acela de vise să fie pedepsit cu moartea, căci
a vorbit de răzvrătire împotriva Domnului Dumnezeului vostru, care
v-a scos din ţara Egiptului şi v-a izbăvit din casa robiei, şi a voit să te
abată de la calea în care ţi-a poruncit Domnul Dumnezeul tău să
umbli. Să scoţi astfel răul din mijlocul tău.

Deși fenomenele vizibile arată că acționează o putere supranaturală, acest lucru nu înseamnă automat că persoana care le experimentează este inspirată de Dumnezeu. Și Satana poate demonstra supranaturalul. Nicio dovadă singulară nu confirmă o slujire profetică. Dincolo de fenomenele fizice, profeții trebuie să fie testați. Manifestările supranaturale nu constituie un test al adevăratului dar profetic. Toate testele biblice asupra unui presupus profet trebuie să fie realizate pentru a-l valida ca mesager al lui Dumnezeu. Din nefericire, istoria a fost plină de profeți falși (vezi Matei 7:15).

> Manifestările supranaturale sunt mai frecvente în unele culturi decât în altele. De ce trebuie totuși să fim foarte atenți atunci când încercăm să stabilim dacă ceva supranatural este cu adevărat de la Dumnezeu?

## Armonia cu Biblia

Deși oamenii se contrazic adesea singuri și pot fi amăgitori, Dumnezeu nu minte (vezi Numeri 23:19). Mesajele profetice transmise prin profeți vor reflecta această consecvență. Adevărul Său neschimbător se va vedea în mesajele profetice date.

**3. Care este ideea esențială transmisă de Dumnezeu în Isaia 8:20?**

***Isaia 8:20***

20 La lege şi la mărturie!” Căci, dacă nu vor vorbi aşa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta.

Biblia este întotdeauna standardul suprem pentru orice pretenție la inspirație. Profeții trebuie testați prin compararea afirmațiilor lor cu Biblia. Un profet autentic nu va contrazice niciodată adevărul biblic, nu îl va minimaliza și nu va devia atenția de la el. De aceea este esențială cunoașterea Scripturilor de cei care doresc să-L urmeze pe Domnul și să nu fie înșelați de învățători sau profeți falși. Și în Vechiul, și în Noul Testament, profeții au evidențiat adesea scrierile profetice anterioare lor și au făcut trimitere la ele ca standard pentru propria lor slujire. Profeții biblici ulteriori dezvăluie perspective suplimentare asupra planurilor lui Dumnezeu și asupra căii de salvare, dar nu contrazic niciodată principiile și conceptele de bază date deja de Dumnezeu.

**4. Ce ne învață 2 Petru 1:19-21; Romani 15:4 și Iacov 1:17 despre Dumnezeu și despre mesajele profetice transmise de-a lungul secolelor?**

***2 Petru 1:19-21***

19 Şi avem cuvântul proorociei făcut şi mai tare, la care bine faceţi că luaţi aminte, ca la o lumină care străluceşte într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă şi va răsări luceafărul de dimineaţă în inimile voastre.
20 Fiindcă, mai întâi de toate, să ştiţi că nicio proorocie din Scriptură nu se tâlcuieşte singură.
21 Căci nicio proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânaţi de Duhul Sfânt.

***Romani 15:4***

[4] Şi tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învăţătura noastră, pentru ca, prin răbdarea şi prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde.

***Iacov 1:17***

[17] orice ni se dă bun şi orice dar desăvârşit este de sus, coborându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.

Baza Vechiului Testament pentru înțelegerea planului de salvare a fost exprimată în prima profeție, rostită de Însuși Dumnezeu în Geneza 3:15. Sistemul de jertfe ilustra acest plan, însă detaliile despre modul în care Mielul lui Dumnezeu, Isus Hristos, avea să vină, să trăiască și să moară pentru omenire au fost clarificate pas cu pas în profețiile ulterioare. Consemnarea biblică arată că Dumnezeu dezvăluie adevărul atunci când poporul Său este capabil să-l înțeleagă. Acest lucru face ca înțelegerea adevărului să se adâncească la fiecare nouă generație. Iată ce înseamnă expresia „adevăr care se dezvăluie” sau „adevăr progresiv”! Cu alte cuvinte, o generație va avea adesea o înțelegere mai profundă a adevărului lui Dumnezeu decât generația anterioară. Există însă un aspect crucial care nu poate fi subliniat suficient de mult: noile descoperiri ale adevărului nu vor contrazice niciodată adevărul dat de Dumnezeu înainte.

## Întruparea lui Hristos

Potrivit 1 Ioan 4:1-3, testul credinței în întruparea Domnului Isus îi elimină rapid pe cei care se pretind profeți provenind din alte mari religii ale lumii sau pe cei care afirmă că se conectează la tărâmul spiritual fără a adera la o anumită religie. Dacă o persoană nu „mărturisește că Isus Hristos a venit în trup", atunci acea persoană „nu este de la Dumnezeu" (1 Ioan 4:2,3). Când a scris aceste versete, Ioan avea în vedere învățătorii falși care susțineau că Domnul Isus nu a fost cu adevărat om. Acest test însă merge mai departe. Nu afirmă doar că un profet ar trebui să fie de acord cu faptul că Domnul Isus a fost o persoană reală care a trăit pe pământ. Cei mai mulți creștini sunt convinși de acest lucru în legătură cu Isus. Ioan se confrunta cu o problemă precisă în acel moment. Dar cuvintele sale profetice, deși necesare într-o anumită împrejurare, conțin și adevăruri importante pentru generațiile viitoare.

**5. Ce ne spun despre Domnul Isus următoarele versete: Ioan 3:16; 2 Corinteni 5:21; Ioan 11:25; Evrei 4:14,15; Ioan 14:1-3?**

***Ioan 3:16***

16 Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viaţa veşnică.

***2 Corinteni 5:21***

21 Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.

***Ioan 11:25***

25 Isus i-a zis: „Eu sunt Învierea şi Viaţa. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.

***Evrei 4:14,15***

14 Astfel, fiindcă avem un Mare Preot însemnat, care a străbătut cerurile, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să rămânem tari în mărturisirea noastră.

15 Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca şi noi, dar fără păcat.

***Ioan 14:1-3***

[1] Să nu vi se tulbure inima. Aveţi credinţă în Dumnezeu şi aveţi
credinţă în Mine.
[2] În casa Tatălui Meu sunt multe locaşuri. Dacă n-ar fi aşa, v-aş fi
spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.
[3] Şi după ce Mă voi duce şi vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce şi
vă voi lua cu Mine, ca, acolo unde sunt Eu, să fiţi şi voi.

Profeții adevărați trebuie să creadă că Isus este Dumnezeu întrupat, dar în același timp cu adevărat om. Ei trebuie și să adere la întregul adevăr despre Domnul Isus – misiunea Sa, viața Sa fără păcat, moartea Sa ispășitoare, învierea și lucrarea Sa de Mare-Preot în cer, precum și a doua Sa venire. Este vorba de mai mult decât de o simplă acceptare intelectuală a faptului că Domnul Isus a trăit pe pământ. Isus trebuie să fie miezul învățăturilor profetului, nu doar ceva adăugat, ceva pe lângă. Mesajele profetului sau profetesei ar trebui să-i conducă pe oameni la o relație mântuitoare cu Isus. Cuvântul profetic inspirat de Duhul Sfânt este reflectorul lui Dumnezeu, care risipește întunericul din noi până când Isus, Luceafărul de dimineață, răsare în inima noastră, iar darul profetic ne unește cu El și ne îndreaptă neîncetat privirea spre El.

Profeții care Îl înalță pe Domnul Isus nu vor încerca să-și creeze propriul grup de adepți și nici să se promoveze pe ei înșiși (vezi Faptele 4:12). Ei vor fi gata să slujească și nu să profite de cei la care au fost trimiși. În același timp, profeții lui Dumnezeu sunt ființe umane și, asemenea nouă, păcătoși care au nevoie de Evanghelie.

> Domnul Isus, pe deplin Dumnezeu, a murit în locul nostru, îndurând pedeapsa pentru păcatele noastre. De ce este esențială pentru credința noastră înțelegerea acestui fapt? Ce ratăm dacă pierdem această învățătură?

## Roade bune

În Predica de pe Munte (Matei 5 – 7), Domnul Isus a prezentat fundamentele bisericii creștine. Slujirea profetică pare să facă parte din această bază. Isus a avertizat în legătură cu falșii profeți, spunând: „Aşa că după roadele lor îi veţi cunoaşte” (Matei 7:20).

Calitatea unui rod poate fi evaluată doar în timp. Observând caracterul unui profet și urmărind rezultatele mesajelor lui, putem vedea dacă acel profet îi conduce pe alții la Dumnezeu sau îi îndepărtează de El.

**6. Ce ne învață despre profeți Iona 1:1-3; Faptele 15:36-39 și Galateni 2:11-14?**

***Iona 1:1-3***

1 Cuvântul Domnului a vorbit lui Iona, fiul lui Amitai, astfel:
2 Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, şi strigă împotriva ei!
Căci răutatea ei s-a suit până la Mine!”
3 Şi Iona s-a sculat să fugă la Tars, departe de Faţa Domnului. S-a
coborât la Iafo şi a găsit acolo o corabie care mergea la Tars. A plătit
preţul călătoriei şi s-a suit în corabie ca să meargă împreună cu
călătorii la Tars, departe de Faţa Domnului.

***Faptele Apostolilor 15:36-39***

36 După câteva zile, Pavel a zis lui Barnaba: „Să ne întoarcem şi să
mergem pe la fraţii din toate cetăţile în care am vestit Cuvântul
Domnului, ca să vedem ce mai fac.”
37 Barnaba voia să ia cu el şi pe Ioan, numit Marcu,
38 dar Pavel socotea că nu este bine să ia cu ei pe acela care îi
părăsise din Pamfilia şi nu-i însoţise în lucrarea lor.
39 Neînţelegerea aceasta a fost destul de mare, ca să-i facă să se
despartă unul de altul. Barnaba a luat cu el pe Marcu şi a plecat cu
corabia la Cipru.

***Galateni 2:11-14***

11 Dar când a venit Chifa în Antiohia, i-am stat împotrivă în faţă, căci
era de osândit.
12 În adevăr, înainte de venirea unora de la Iacov, el mânca împreună
cu neamurile, dar când au venit ei, s-a ferit şi a stat deoparte de
teama celor tăiaţi împrejur.

13 Împreună cu el au început să se prefacă şi ceilalţi iudei, aşa că
până şi Barnaba a fost prins în laţul făţărniciei lor.
14 Când i-am văzut eu că nu umblă drept după adevărul Evangheliei,
am spus lui Chifa în faţa tuturor: „Dacă tu, care eşti iudeu, trăieşti ca
neamurile, şi nu ca iudeii, cum sileşti pe neamuri să trăiască în felul
iudeilor?”

Faptul că cineva este profet nu înseamnă că respectivul este fără păcat sau infailibil la nivel personal. Vedem la exemple biblice precum Iona, Pavel și chiar Petru greșeli sau defecte de caracter. Numai Dumnezeu este fără cusur; mesagerii Săi nu sunt niciodată. Profeții, ca noi toți, au slăbiciuni, dar viața lor trebuie să fie clar orientată spre Dumnezeu, iar ei nu trebuie să-și compromită slujirea printr-un stil de viață care contrazice mesajul pe care îl vestesc.

Niciun profet nu reflectă pe deplin exemplul Domnului Isus, dar un profet adevărat este dedicat principiilor și stilului de viață al împărăției lui Dumnezeu (Matei 7:16-20). Oricine pretinde că este mesagerul lui Dumnezeu, dar are un stil de viață care contrazice evident mesajul transmis, ar trebui privit cu suspiciune.

Deși chemarea profetică este dificilă, mulți profeți au arătat „roade bune” în timpul slujirii lor. De exemplu, Moise a reușit să-i conducă pe copiii lui Israel prin pustiu (Deuteronomul 34:10-12). Credincioșia lui Hagai i-a încurajat pe locuitorii lui Iuda să reia reconstruirea celui de-al doilea templu, care fusese întreruptă 19 ani (Hagai 1:12). Slujirea neclintită a lui Isaia a ajutat patru regi ai lui Iuda, călăuzindu-i într-o perioadă tumultuoasă și făcând trimitere la Mesia (Isaia 39:5,6; 53:4-6). Nu putem uita mărturisirea sinceră a lui Daniel (Daniel 9:15) sau angajamentul înlăcrimat al lui Ieremia (Ieremia 9:1). În ciuda faptului că adesea au fost persecutați și tratați rău, profeții lui Dumnezeu au manifestat întotdeauna o dragoste autentică pentru El și pentru poporul Său, semnul distinctiv al unei slujiri rodnice.

> Cât de des te-au dezamăgit bărbați sau femei ale lui Dumnezeu prin acțiunile lor sau prin defectele lor de caracter? Ce lecție importantă poți învăța din această experiență?

## Profeții împlinite

Oamenii se gândesc adesea la un profet ca la cineva care prezice viitorul, însă acesta este doar un aspect al lucrării unui profet. Misiunea lui cuprinde mult mai multe. Profeții îi conduc pe oameni înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu și oferă sfaturi, avertizări și încurajări.

**7. Pe lângă faptul că îi ajută pe oameni să cunoască evenimentele viitoare și să se pregătească pentru ele, de ce prezic profeții viitorul? Vezi Ieremia 28:9,15-17!**

***Ieremia 28:9,15-17***

9 Dar, dacă un proroc proroceşte pacea, numai după împlinirea celor
ce proroceşte se va cunoaşte că este cu adevărat trimis de Domnul.'"
15 Şi prorocul Ieremia a zis prorocului Hanania: „Ascultă, Hanania!
Domnul nu te-a trimis, ci tu insufli poporului o încredere
mincinoasă.
16 De aceea, aşa vorbeşte Domnul: 'Iată, te izgonesc de pe pământ şi
vei muri chiar în anul acesta, căci cuvintele tale sunt o răzvrătire
împotriva Domnului.'"
17 Şi prorocul Hanania a murit chiar în anul acela, în luna a şaptea.

Împlinirea predicțiilor este un alt mod de a testa un profet. Predicțiile unui profet adevărat ar trebui să se împlinească exact așa cum au fost profetizate: „Când ceea ce va spune prorocul acela în Numele Domnului nu va avea loc şi nu se va întâmpla, va fi un cuvânt pe care nu l-a spus Domnul. Prorocul acela l-a spus din îndrăzneală: să n-ai teamă de el" (Deuteronomul 18:22). Acest test poate fi dificil de aplicat, deoarece unele profeții sunt condiționate, adică s-ar putea să nu se împlinească așa cum a prezis profetul, dacă nu sunt îndeplinite condițiile. Vedem acest principiu în cazul lui Iona și al avertizării adresate cetății Ninive. Predica lui Iona pare destul de scurtă și de directă: „Încă patruzeci de zile, și Ninive va fi nimicită!" (Iona 3:4). Totuși acest lucru nu s-a întâmplat așa cum a prezis el. De ce?

**8. Ce ne învață și Ieremia 18:7-10 despre profeția condiționată?**

***Ieremia 18:7-10***

7 Deodată zic despre un neam, despre o împărăţie, că-l voi smulge,
că-l voi surpa şi că-l voi nimici,

[8] dar, dacă neamul acesta despre care am vorbit astfel se întoarce de
la răutatea lui, atunci şi Mie Îmi pare rău de răul pe care Îmi pusesem
în gând să i-l fac.
[9] Tot aşa însă, deodată zic despre un neam sau despre o împărăţie
că-l voi zidi sau că-l voi sădi,
[10] dar, dacă neamul acesta face ce este rău înaintea Mea şi n-ascultă
glasul Meu, atunci Îmi pare rău şi de binele pe care aveam de gând
să i-l fac.

Profețiile condiționate sunt profeții care depind de modul în care răspund oamenii la mesajele lui Dumnezeu. Dacă își schimbă atitudinea și comportamentul, evenimentul prezis s-ar putea să nu mai aibă loc. Locuitorii din Ninive au luat în serios predicția lui Iona și și-au schimbat comportamentele, astfel încât Dumnezeu nu i-a distrus (Iona 3:10). Când generațiile ulterioare au uitat această avertizare profetică, iar cetatea Ninive a ajuns din nou un loc rău și crud, Dumnezeu a distrus-o. Dumnezeu cunoaște viitorul, dar noi, nu. Alegerile noastre determină într-o mare măsură realitățile viitorului nostru.

> De ce este important să înțelegem conceptul de profeție condiționată? Cum ne-ar putea ajuta această înțelegere să pricepem mai bine adevărul biblic?

## „Gustați și vedeți”

Acceptarea de către adventiști a darului profetic al lui Ellen White s-a confruntat cu provocări similare experienței multor profeți biblici. După prima ei viziune, în decembrie 1844, unii i-au pus la îndoială afirmațiile profetice. Acest lucru i-a determinat pe păzitorii Sabatului (ulterior, adventiști) să formuleze argumente în sprijinul darului profetic al lui Ellen White:

**(**I) Au formulat o justificare teologică pentru continuitatea darului profeției până la sfârșitul timpului. Au susținut că Biblia sprijină manifestarea modernă a darului profeției. Pe baza capitolului 2 din Ioel, a textului din Apocalipsa 12:17 și a altor pasaje biblice, darul profetic urma să fie vizibil în „zilele de pe urmă” și să devină un „semn de identificare” a poporului lui Dumnezeu din timpul sfârșitului. (Vezi Gerhard Pfandl, „The Gift of Prophecy and God’s Remnant Church”, în *The Gift of Prophecy*, capitolul 4.)

(**II**) Primii adventiști au observat că darul lui Ellen White a avut o influență pozitivă asupra credincioșilor. De exemplu, revelațiile ei profetice au contribuit la unitatea participanților la conferințele despre Sabat de până în anul 1850 când aceștia erau în dezacord cu privire la doctrinele biblice. Darul ei a continuat să aducă „roade bune” în deceniile care au urmat, iar scrierile ei rămân influente în cadrul comunității adventiste.

(**III**) Al treilea argument în apărarea lui Ellen White se referă la elementele supranaturale ale experiențelor ei. În timpul viziunilor, ea dădea dovadă de manifestări supranaturale – relatând fapte și circumstanțe necunoscute ei, făcând cunoscute evenimente viitoare, manifestând o putere mai presus de cea naturală și fiind incapabilă să controleze sau să influențeze momentul experiențelor sale vizionare, printre altele.

Adventiștii de ziua a șaptea din prezent continuă să evidențieze aceste dovezi în sprijinul validității darului lui Ellen White. Deși aceste argumente sunt solide, o „dovadă” puternică a darului ei este experiența personală cu scrierile ei. Așa cum îndeamnă psalmistul David, „gustați și vedeți ce bun este Domnul” (Psalmii 34:8)! Numai când citim cu rugăciune scrierile lui Ellen White putem evalua afirmațiile ei profetice.

Un bun punct de plecare este micul, dar popularul volum *Calea către Hristos*, care poate fi urmat de seria în cinci volume „Conflictul veacurilor", care urmărește tema marii lupte de la Geneza până la Apocalipsa. Scrierile ei sunt disponibile pe scară largă atât în format tipărit, cât și electronic (vezi EGWritings.org) și au fost traduse în multe limbi.

---

***Studiu zilnic: Psalmii 100 – 106;* Ellen G. White*, Educație, cap. 14 și 15***

1. Cum să venim înaintea Domnului?
2. A cui rugăciune nu este nesocotită?
3. De ce a făcut Dumnezeu luna?
4. Cum este numit Aaron în Psalmul 106?
5. *Ce s-a întâmplat la potop cu scoarța pământului?*